

О! нека да проникнемъ строго
 Въ скръбъта на родната земя,
 И нека прокѣнти възторгътъ,
 Лжчи разпрѣсналъ срѣдъ тъма!...
 Срѣди печални изпитания
 Лжчътъ на свѣтлата любовъ
 Ще възсияе и призвана
 Ще отзвучи съсъ неженъ зовъ!...

Да, има благороденъ поривъ
 Въ голѣми пламенни души
 Че на веригитѣ позорътъ
 Гнети и тѣхнитѣ души!...
 Тѣ съ неотстѣпно откровен'е.
 Възторжни храмове градятъ,
 Кждѣто малкитѣ стремления,
 На пепелъ мигомъ се рушатъ!...

Изъ смѣли пжтища тогава,
 Възлизатъ блѣдни синове;
 Бенковски, Ботевъ звездна слава
 Земята родна имъ зове!...
 Въ онези сждбоносни дни
 На бури и борби свирепи
 На своятъ родъ съ възторженъ трѣпетъ
 Коваха светлитѣ сждбини!...